

Άληη Ινδία

Πράσινο, λιμνοθάλασσες, τροπικές ακτές και φιλόξενοι άνθρωποι. Ο νότος αποδείχτηκε το καλύτερο κομμάτι της χώρας για εμάς.

ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΟ σοκ, αυτό πρέπει να βιώνουμε. Στις τρεις μετά τα μεσάνυχτα απογειωθήκαμε από το Τσενάι και το ξημέρωμα ξυπνήσαμε στην Κουάλα Λουμπούρ. Ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Ολική επαναφορά στον 21ο αιώνα. Τριγύρω βλέπουμε ουρανοξύστες και μονορέιλ, φανταχτερά mall και ξεδιάντροπα κορτσάκια με iPhone και καυτά σορτς να ψωνίζουν Guess και Louis Vuitton. Πού είναι οι άντρες με τις φούστες, τα δαιμονισμένα τρίκυκλα ταξί, οι διακοπές του ρεύματος, τα κορναρίσματα, η μυρωδιά της ψαρίλας και του κάρι, οι άστεγοι που βγάζουν τη νύχτα με τα παιδιά τους στο πεζοδρόμιο; Μία εβδομάδα ήμασταν στο Τσενάι μέχρι να βάλουμε το Discovery σε κοντέινερ για Μαλαισία και ξέρετε τι μας έρχεται στο μυαλό όσο πίνουμε το freddo μας στη σκιά των δίδυμων πύργων Petronas; Οι γυμνοί άντρες που βουτούσαν στα φρεάτια των υπονόμων για να βγάλουν με τα χέρια βουνά λάσπης και περιττωμάτων, ώστε να μην πλημμυρίσει η πόλη. Εικόνα που αδικεί την Ινδία του 21ου αιώνα. Υπάρχει μεγαλύτερη εξαθλίωση από αυτό; Κι όμως, είναι πραγματικότητα στη χώρα του Μπόλιγουντ, του Ράταν Τάτα και των γιάπηδων μάντζερ των πολυεθνικών Πληροφορικής.

ΥΑΤΙΝΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Από την πόλη Αλεπέι -γνωστή ως Βενετία της Κεράλα- εκτείνεται ένα δίκτυο καναλιών μήκους 900 χλμ. Εκεί είναι οι περιβόητες λιμνοθάλασσες (backwaters) της Κεράλα, ένας φιλήσυκος, υδάτινος κόσμος μακριά από τη βαβούρα της υπόλοιπης Ινδίας. Οι άνθρωποι εκεί έχουν ένα ιδιαίτερο τρόπο ζωής; μετακινούνται καθημερινά με βαποράκια και πηρόγες, ασχολούνται με την καλλιέργεια ρυζιού ή το ψάρεμα και ζουν σε παραμυθένια σπιτάκια με αυλές μπροστά στα κανάλια. Σίγουρα τα backwaters είναι ένα από τα «δέκα πράγματα που πρέπει να ζήσεις πριν πεθάνεις», όπως έγραψε κάποιος. Μπείτε στο www.backwaterkerala.com και κάντε κράτηση για τα Χριστούγεννα σε κάποιο καταρβόσπιτο της Rainbow Cruises. Θα μας θυμηθείτε.

01 02 03

01. Το Ναράβι της Βομβάνς είναι η μεγαλύτερη παραγκούπολη της Ασίας. Αρκετές γειτονιές ακόμη δεν έχουν τρεχούμενο νερό, όμως τα παιδιά χαίρονται με κρίκετ και planespotting.

02. Άστεγες, αλλά ωραίες στο κέντρο της Βομβάνς.

03. Ο ναός Σρι Μενακάι του Μαντουράι εξασφαλίζει τρία γεύματα ημερησίως για διακόσιους άπορους της πόλης.

Σουρεαλιστικές αντιθέσεις

Η διάσχιση της Ινδίας από τα Ιμαλάια μέχρι το Κανιακουμάρι, το νοτιότερο άκρο της, ήταν από τα πιο επίπονα κομμάτια του ταξιδιού μας. Μόνο από τη Βομβάη προς την Γκόα και από εκεί στην Κεράλα απολαύσαμε οδήγηση και ελεύθερο κάμπινγκ, συνήθως πάνω στην ακτή και κάτω από τους κοκοφοίνικες. Είχαμε, βέβαια, πάντα απρόσκλητη παρέα. Καταλαβαίνετε, όλο το χωριό γύρω από το Discovery! Όμως κρατούσαμε την ψυχραιμία μας και το απολαμβάναμε. Όταν θέλαμε την ησυχία μας, είχαμε βρει πλέον τη συνταγή: σπικνωόμενα και τους λέγαμε με ύφος βουλευτή «Κυρίες και κύριοι, ευχαριστούμε για την παρέα σας, όμως τώρα πρέπει να μείνουμε μόνοι. Καλή σας νύχτα και θα τα πούμε αύριο το πρωί». Και ναι, ως διά μαγείας, εξαφανίζονταν. Άλλοι άνθρωποι στο νότο, πιο φιλικό και καλλιεργημένο. Γι' αυτό αισθανθήκαμε καλύτερα απ' ό,τι στο βορρά. Χώρια που το τοπίο είναι καταπράσινο. Ωστόσο, οι αβυσσαλέες αντιθέσεις κι εκεί είναι που μετατρέπουν το ταξίδι σε σουρεαλιστική εμπειρία.

Παράδειγμα, η παραλιακή πόλη Πουντουτσέρι 150 χλμ. νότια του Τσενάι. Γαλλική αποικία κάποτε, σήμερα μια ευρωπαϊκή παρένθεση σε ένα τριτοκοσμικό περιβάλλον. Μια πόλη με πεντακάθαρους δρόμους, φρεσκοβαμμένα σπίτια, καθολικές εκκλησίες, αστυνομικούς με κόκκινα γαλλικά πηλίκια και μια παραλία που θυμίζει τη Μεντόν - αν είναι δυνατόν! Λίγα χιλιόμετρα έξω από το Πουντουτσέρι είναι η Αουροβιλ. Μια πόλη από το μέλλον, με διάσπαρτα κτίρια διαστημικής σύλληψης, λες και βγήκαν από την ταινία «Μπαπανάες» του Γούντι Άλεν. Ανάμεσα στους χωρικούς ζουν οι -λευκοί στην πλειονότητά τους- Αουροβιλιανοί, οι οποίοι εργάζονται σε διάφορα προγράμματα εθελοντικά. Δεν υπάρχει πόλη σαν την Αουροβιλ πουθενά αλλού στον κόσμο, κι αυτό γιατί μόνο η Ινδία θα μπορούσε να ανεχτεί και να στηρίξει ένα τέτοιο πειραματικό μοντέλο κοινωνίας.

Στην Κεράλα, πάλι, το φιλέτο εύφορης γης στο νοτιοδυτικό άκρο της χώρας, πήραμε μια γεύση από τη ζωή στο Ασράμ, που έφτιαξε μια γυναίκα γκουρού, η Άμμα. Δύο βήματα από την ακτή του Αμριθαπούρι (το οποίο χτυπήθηκε σκληρά από το τσουνάμι του 2004) «η μπέτερα που αγκαλιάζει» δέχεται καθημερινά χιλιάδες πιστούς για μια -θαυματουργή-, αγκαλιά. «Τι δύναμη κρύβει το χαμόγελο αυτής της γυναίκας» σκέφτηκα, όταν με πήρε και μένα στην αγκαλιά της ψέλλοντας ακατανόητες προσευχές...

Η Αουροβιλ και το Ασράμ της Άμμα προτείνουν έναν εναλλακτικό τρόπο ζωής στην Ινδία, αλλά εντελώς έξω από την καθημερινότητα της. Αν νιώθεις μοναξιά, αν είσαι σε κοινωνικό, οικονομικό ή φιλοσοφικό αδιέξοδο ή αν απλώς θέλεις να ξεφύγεις από το κυνήγι του χρήματος και να αφιερώσεις τη ζωή σου στην πνευματικότητα και την προσφορά προς τους άλλους, πέρνα, οι πόρτες εκεί είναι ανοιχτές.

Αναρωτιέστε αν σκεφτήκαμε κάτι τέτοιο; Όχι βέβαια. Ταξιδιώτες είμαστε, πέτρες που κυλάνε. Δεν αντέχουμε για πολύ ουτοπικές κοινωνίες και κοινόβια πνευματικά κέντρα. Αν έπρεπε να ζήσουμε κάπου αλλού, σίγουρα θα σκεφτόμασταν την Κεράλα. Θα παίρναμε ένα καραβόσπιτο, θα χανόμασταν στις λιμνοθάλασσές της και θα το ρίξναμε στο γράψιμο, τίποτε άλλο. Το ζήσαμε για δύο νύχτες και ομολογούμε ότι δεν έχουμε ξαναβιώσει τέτοια γαλήνη. Επί προσωπικού, η πιο ζεστή ανάμνηση είναι της Γκόα. Απομονωμένοι εκεί, στο δωμάτιό των 5 ευρώ, πάνω στο κύμα σχεδόν, νιώσαμε μια οικειότητα με τον τόπο αυτό όσο πουθενά αλλού. Αυτή ήταν η πιο φιλοσοφημένη εβδομάδα όλου μας του ταξιδιού. Για πρώτη φορά στις τετρακόσιες τόσες μέρες περιπλάνησης σκεφτήκαμε: «Κι αν μέναμε για πάντα εδώ;». Δεν ξέρω τι έφτιαξε. Το ομικλώδες τοπίο με τις ξεβαμμένες, πορτογαλικές εκκλησίες ανάμεσα στους κοκοφοίνικες; Η δύναμη της βροχής και των κυμάτων; Οι ντόπιες που πουλούσαν μπρασελεδάκια στην αμμουδιά; Οι γερασμένοι χίπηδες και οι χαλαροί ντόπιοι; Μάλλον όλα μαζί. Η Γκόα την εποχή των μουσώνων είναι ατόφια, αφτσιασίδωτη, αποπνέει μια παρακαμή άκρως ερωτεύσιμη. Τώρα καταλαβαίνουμε γιατί διάφοροι χίπηδες της γενιάς του '68 έχουν ξεμείνει ακόμη εκεί. Τώρα καταλαβαίνουμε και γιατί τόσο πολλοί έχουν κόλλημα με την Ινδία. Γιατί σου ρίχνει ραβασάκια με υπαρξιακά ερωτήματα καθημερινά. Κάτω από το κρεβάτι σου. Το αν θα τα μαζέψεις και θα τα διαβάσεις είναι δικό σου θέμα...

Από απόσταση τώρα, όλο και συζητάμε για την Ινδία και τους Ινδούς με σατιρική συνήθεια διάθεσης, λες και μιλάμε για την πατρίδα. Όχι ότι την κάναμε δική μας σε δύο και κάτι μήνες, όμως μας συνοδεύει ακόμη η εμπειρία της. **Η Ινδία είναι τελικά ένα μικρόβιο που δε φεύγει ποτέ από πάνω σου.** _A. T.

Η καλύτερη αγκαλιά του κόσμου;

«Χαίρομαι που ήρθατε, μακάρι να είχα περισσότερο χρόνο να σας γνωρίσω καλύτερα» μας είπε -όταν έμαθε ποιο είμαστε- και με ένα γλυκό χαμόγελο μας πήρε και τους δύο στην αγκαλιά της. Η μελαψή 55χρονη Άμμα δεν είναι μια απλή γκουρού. Είναι γνωστή παγκοσμίως ως «η μπέτερα που αγκαλιάζει» και στη χώρα της ήπαιρείται σχεδόν σαν θεά. Από κοριτσάκι ήθελε να προσφέρει στους άλλους ανθρώπους και όταν μεγάλωσε σκέφτηκε το πιο απλό πράγμα του κόσμου: να χαρίζει μια αγκαλιά σε κάθε άνθρωπο που συναντά. Χιλιάδες πιστοί την επισκέπτονται καθημερινά στο Αμριθαπούρι της Κεράλα. Πάνω από 25 εκατ. άνθρωποι έχει αγκαλιάσει μέχρι σήμερα και συνεχίζει να το κάνει σε πολύωρη βάση καθημερινά. Πολλοί θεωρούν θαυματουργή την αγκαλιά της. Δεν ξέρουμε αν αυτό ισχύει, το βέβαιο είναι, πάντως, ότι η Άμμα έχει φιάξει μια φιληθρωπική αυτοκρατορία. Από τα έσοδα των δωρεών και των επισκεπτών στα διάφορα Ασράμ της στην Ινδία έχουν δημιουργηθεί δεκάδες σχολεία, νοσοκομεία και πανεπιστήμια. Για την αποκατάσταση των παθόντων από το τσουνάμι, το ίδρυμα της Άμμα διοχέτευσε πάνω από 45 εκατ. δολάρια και τώρα στόχος είναι να κατασκευάσει 100.000 κατοικίες στην Ινδία. Περίπου 200 ξένοι μένουν μόνιμα μαζί της στο Αμριθαπούρι και όσοι γνωρίσαμε δηλώνουν ευτυχείς. «Όποτε έχω μια στεναχώρια, πηγαίνω σ' εκείνη» μας ήθελε ένας Αυστριακός που δουλεύει στο κέντρο επισκεπτών. «Όταν την αντικρίζω, αυτόματα όλα μου τα προβλήματα γίνονται ασήμαντα.»

INFO: www.amma.org.

“ Αν έπρεπε να ζήσουμε κάπου αλλού, σίγουρα θα σκεφτόμασταν την Κεράλα. ”

Χίπηδες και resorts

Η Γκόα είναι μία από τις μικρότερες πολιτείες της Ινδίας, αλλά ίσως η πιο διάσημη στο εξωτερικό. Ένας παράδεισος με δαντελένιες ακτές και τροπική βλάστηση 600 χλμ. νότια της Βομβάνς. Μέχρι το 1961 ανήκε στην Πορτογαλία. Όταν εντάχθηκε στην Ινδία, εξελίχθηκε σε αγαπημένο θέρετρο των χίπηδων όχι τόσο για τη θάλασσα (που χωριά μπροστά στην ελληνική), όσο για τη χαλαρότητα της. Εκεί πήγαινες για sex, drugs and rock and roll - ή τρανς μετέπειτα. Τα παραισθησιογόνα ναρκωτικά και τα έξηλα ρέιβ πάρτι εξακολουθούν να είναι το στερéοτυπο της Γκόα, η οποία τελευταία θέλει απεγνωσμένα να τα αποβάλλει, για να γίνει συνώνυμη του τουρισμού υψηλού επιπέδου. Σήμερα συγκεντρώνει και τους δύο κόσμους: στις βόρειες ακτές νεαροί ή γέροι χίπηδες ζουν για μήνες σε rooms to let των 3-5 ευρώ και νότια της πρωτεύουσας, του Παντζίμ, έχει εξελιχτεί σε Κόστα ντελ Σολ της Ινδίας. Ακτές όπως η Βάρκα είναι πλέον γεμάτες πανάκριβα resort, με πολυτελή spa, πισίνες και κυριάρχο κοινό τη μεγαλομεσαία τάξη της Βομβάνς. Διαλέξεις και παίρνεις.

THE WORLD OFFROAD

BOMBAH - ΤΣΕΝΑΪ - ΚΟΥΑΛΑ ΛΟΥΜΠΟΥΡ

WO

FAQ

ΚΟΣΤΟΣ ΝΤΙΖΕΛ: 0,6-0,64 ΕΥΡΩ **ΔΩΜΑΤΙΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ:** BOMBAH: 11-16 ΕΥΡΩ, ΓΚΟΑ & ΚΕΡΑΛΑ: 5-8 ΕΥΡΩ, CLUB MAHINDRA STUDIO: 75 ΕΥΡΩ (ΤΡΙΑ ΓΕΥΜΑΤΑ) ΚΑΡΑΒΟΣΠΙΤΟ RAINBOW CRUISES: 110 ΕΥΡΩ, ΣΙΝΕΜΑ MULTIPLEX: 1,7 ΕΥΡΩ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟ AIR INDIA ΤΣΕΝΑΪ-ΚΟΥΑΛΑ ΛΟΥΜΠΟΥΡ: 120 ΕΥΡΩ ΚΟΝΤΕΙΝΕΡ ΤΣΕΝΑΪ-ΚΟΥΑΛΑ ΛΟΥΜΠΟΥΡ: 570 ΕΥΡΩ (ΤΣΕΝΑΪ) + 450 ΕΥΡΩ (ΚΟΥΑΛΑ ΛΟΥΜΠΟΥΡ) **ΙΣΟΤΙΜΙΑ: 1 ΕΥΡΩ = 63 INR (ΡΟΥΠΙΕΣ ΙΝΔΙΑΣ)**

INFO: Πληροφορήστε www.theworldoffroad.com για να δείτε πού βρισκόμαστε τώρα!

27/7 BOMBAH

3/8

4-10/8

13/8

14/8

15/8

17-18/8

19-20/8

21/8

25-30/8

24/8

ΚΟΥΑΛΑ ΛΟΥΜΠΟΥΡ

31/8

27/07/2008,

Πούνε, 76.253 χλμ.:

Στο Ντιρόντι της Ινδίας όλοι είναι τρομοκρατημένοι μετά τις βομβιστικές επιθέσεις σε Μπάνγκαλορ και Αχμενταμπάντ. Ξενοδοχεία και ΧΑΝ δε μας δέχονται να κατασκηνώσουμε στις αυλές τους.

29/07/2008,

Βομβάν, 76.463 χλμ.:

Κατασκηνώνουμε στην παραλία της συνοικίας Κουάμπα μπροστά στο Gateway of India, το μνημείο από όπου αποχώρησαν τα τελευταία βρετανικά στρατεύματα.

30/07/2008,

Βομβάν, 76.463 χλμ.:

Αποτυχάνουμε να κλείσουμε ραντεβού με τον Ράταν Τάτα, όμως έχουμε μια πρόσκληση να οδηγήσουμε το Nano. Οι Times of India και οι Hindustan Times γράφουν για την αποστολή μας.

01/08/2008,

Βομβάν, 76.613 χλμ.:

Γεύση από Μπόλγουντ. Παρακολουθούμε ζωντανά το Dus Ka Dum, το δημοφιλέστερο τηλεπαιχνίδι στην Ινδία. Ο Σάρμαντ και η Νούζκατ, ένα ζευγάρι δημοσιογράφων, μας ξεναγούν στη νύχτα της Βομβάνς και μας φιλοξενούν στο σπίτι τους.

03/08/2008,

Γκόα, 77.193 χλμ.:

Κατασκηνώνουμε δίπλα στο δρόμο υπό καταρακτώδη βροχή. Μεσάνυχτα μας ξυπνούν περιέργοι ντόπιοι και το ηρωϊκό δεχόμαστε ασυστηρά έλεγχο από την αστυνομία, που ευγενικά μας λέει να ξεκουμιστούμε. Κλίμα τρομοκρατίας παντού...

05-10/08/2008,

παραλία Αντζούνα - Γκόα, 77.408 χλμ.:

Απομονωμένοι σε παραθαλάσσιο δωμάτιο των 6 ευρώ, γράφουμε το άρθρο του προηγούμενου τεύχους. Τρομακτικό οι μουσώνες τις τελευταίες ημέρες...

13/8/2008,

παραλία Μάιπε, 77.820 χλμ.:

Πλημμυρισμένη η πολιτεία Καρνάτακα. Κατασκηνώνουμε υπό βροχή δίπλα στις καλύβες φιλόξενων ψαράδων, οι οποίοι μας προσφέρουν ρύζι και τσάι.

14/08/2008,

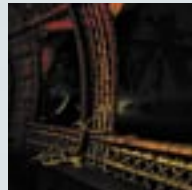
περιοχή Κοντάγκου, 78.055 χλμ.:

Εκεί ζουν οι Κοντάβα, μια φυλή που ίσως κατ'άγεται από τους στρατιώτες του Μ. Αλεξάνδρου. Μια οικογένεια μας κάνει το τραπέζι. Οι Κοντάβα έχουν απορροφηθεί από το ινδικό γίγνεσθαι...

15/08/2008,

ακτή Sandbanks, 78.229 χλμ.:

Περνάμε το χειρότερο χωματόδρομο της Ινδίας και διανυκτερεύουμε μπροστά στη θάλασσα περικυκλωμένοι από περιέργους ντόπιους. Στο δρόμο συναντάμε μια οικογένεια με παλιό Discovery. «Σας διαβάσαμε στην εφημερίδα και σας ακολούθησαμε» μας λένε.

17-18/08/2008,

Αλεπέ, 78.549 χλμ.:

Επιτέλους ηλιοφάνεια. Περνάμε δύο βασιλικές νύχτες σε καρβόσπιτο της Rainbow Cruises στη λιμνοθάλασσα της Κεράλα.

19-20/08/2008,

λίμνη Ασταμούνη, 78.632 χλμ.:

Άλλες δύο νύχτες χαλάρωσης φιλοξενούμενοι στο Club Mahindra (www.clubmahindra.com) με θέα τη λίμνη. Αξέχαστη εμπειρία το Ayurvedic μασάζ... Εφημερίδες και κανάλια της Κεράλα αναφέρονται στο ταξίδι μας.

21/08/2008,

Κανισκουμάρι, 78.881 χλμ.:

Στο χωριό Αμριθαπούρι γνωρίζουμε τη «μπτέρο που αγκαλιάζει». Με την ευχή της ταξιδεύουμε στο νοτιότερο άκρο της Ινδίας, έναν τόπο ιερό για τους Ινδουιστές.

24/08/2008,

Πουντουτσέρι, 79.477 χλμ.:

Επισκεπτόμαστε την πιο σουρεαλιστική πόλη του κόσμου και κατασκηνώνουμε στην ακτή, δίπλα σε νεκροταφείο. Τι όλοι θα δούμε σε αυτήν τη χώρα;

25/08/2008,

ΤσεναΪ (Μαντράς), 79.679 χλμ.:

Κανονίζουμε τη φόρτωσή του αυτοκινήτου σε κοντέινερ. Η Ινδία τελειώνει για εμάς με περίπαιστο στο κέντρο και σινεμά multiplex σε καθημερινή βάση...

30/08/2008, ΤσεναΪ:

Το Discovery μπαίνει σε κοντέινερ κι εμείς στο 737 B400 της Air India για Κουάλα Λουμπούρ.

31/8/2008, Κουάλα Λουμπούρ:

Μένουμε με 7 ευρώ στο εκπληκτικό Grocer's Inn της Τσάιντασον της Κουάλα Λουμπούρ και απολαμβάνουμε την αγορά της πόλης περιμένοντας το αυτοκίνητο...

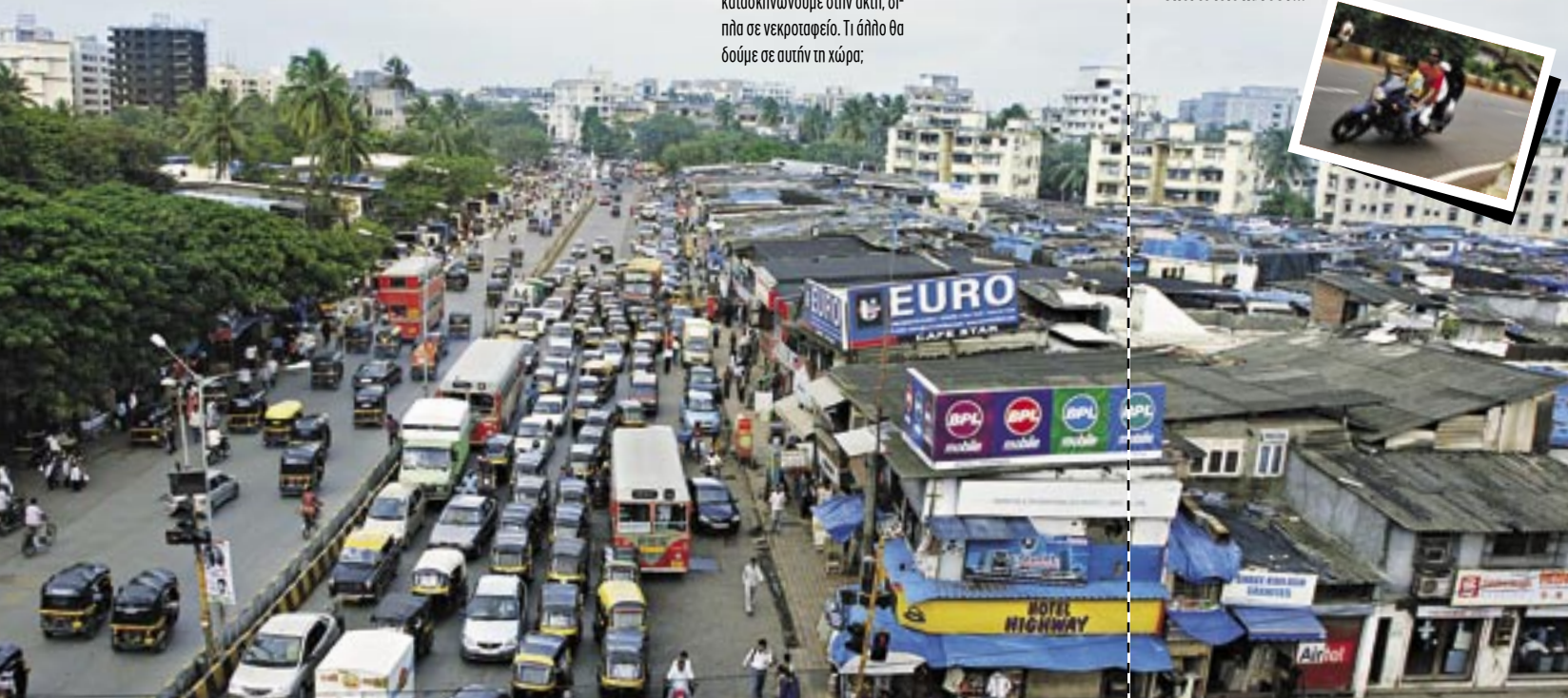
8/9/2008, Πορτ Κίλιγκ:

Μας έβαψε το Discovery ύστερα από δώδεκα ημέρες. Το παραλαμβάνουμε και οδεύουμε προς Σιγκαπούρη. Μόνο άγχος μας το ότι δεν υπάρχει φέρι για το αυτοκίνητο προς Ινδονησία. Αν είναι δυνατόν...

Κορνάρετε, παρακαλώ!

Δεν υπάρχει πιο εκνευριστική χώρα από την Ινδία στο θέμα της οδήγησης. Για να μην τρελαθείς -ή σκοτώσεις κάποιον-, ακολούθησε τις συμβουλές μας και, προπάντων, εκείνη που αναγράφεται σε όλα τα φορτηγά: **HORN, PLEASE!**

1. Υπολόγισε μέση ταχύτητα 30-40 χλμ./ώρα στις εθνικές οδούς.
2. Να κορνάρεις διαρκώς, πεζούς, ποδηλάτες και οδηγούς, αλλιώς όλοι θα πετάγονται μπροστά σου.
3. Οι αγελάδες, όσο και να κορνάρεις, δεν πουούνται. Προσοχή, γιατί θεωρούνται ιερές!
4. Κόρναρα πριν προσπεράσεις, αλλιώς κανένας δεν κάνει στην άκρη.
5. Μην ταράζεσαι από τα κορνάρισματά πίσω σου. Κράτα το ρυθμό σου και κάνε στάση όπου θέλεις. Έτσι κι αλλιώς, αυτοί κορνάρουν.
6. Μην δίνεις προτεραιότητα σε κανέναν. Δε θα περάσεις ποτέ!
7. Γενικά, δεν υφίσταται η έννοια της προτεραιότητας. Όποιος μπει μπροστά πέρασε. Ο πίσω περιμένει.
8. Να περιμένεις πάντα το χειρότερο. Ακόμα και προσπεράσμα σε τυφή στροφά. Φρέναρε, κάνε στην άκρη και μην εκνευρίζεσαι. Αν κάνεις το ίδιο, κανένας δε θα παρεξηγηθεί...
9. Τη νύχτα βάλε τη μεγάλη σκάλα για να βλέπεις. Όλοι το ίδιο κάνουν...

THE WORLD OFFROAD
BOMBAH - ΤΣΕΝΑΪ -
ΚΟΥΑΛΑΛΟΥΜΠΟΥΡ

ΜΙΝΙ ΛΕΞΙΚΟ

- Ashram:** Κοινόβιο πνευματικό κέντρο, έδρα του γκουρού.
- Nehru snake boat race:** Ο μεγαλύτερος κωπηλατικός αγώνας με «φιδοκάραβα» στη λιμνοθάλασσα της Κεράλη (120 άτομα το κάθε πλήρωμα).
- Lungi:** Οι βαμβάκερές φούστες που φορούν οι άντρες στη νότια Ινδία.
- Masala dosa:** Κρέπα από ρυζάλευρο γεμιστή με πικάντικη πατάτα, σερβίρεται με σαλάτα καρύδας και νταή (το αγαπημένο πρωινό της νότιας Ινδίας).
- DYFI:** Η νεολογία του ΚΚ (του ισχυρότερου κόμματος στην Κεράλη).
- Ayurveda:** Θεραπευτική μέθοδος με τη χρήση βοτάνων και ελαίων στη δίαιτα και στο μασάζ, εξελίχτηκε στην Κεράλη και σημαίνει «η γνώση της ζωής» στα σανσκριτικά.

Θα ζούσες ποτέ εδώ;

Αουροβίλ είναι το όραμα μιας Γαλλίδας που έζησε στην Ινδία, της επονομαζόμενης «μπτέρας». Ως πόλη ιδρύθηκε το 1968 και άρχισε να χτίζεται τη δεκαετία του '70, ενώ δε σταμάτησε να επεκτείνεται, παρά το θάνατο της «μπτέρας» το 1973. Όπως είχε πει και η ίδια, «η Αουροβίλ θέλει να είναι μια οικουμενική πόλη στην οποία άντρες και γυναίκες από όλες τις χώρες να μπορούν να ζουν ειρηνικά, με πρόοδο και αρμονία, πάνω από κάθε πιστεύω, πολιτική και εθνικότητα». Όσο κι αν αυτό ακούγεται ουτοπικό, πρόκειται για μια πραγματικότητα 40 ετών. Είναι αναγνωρισμένη από το σύνταγμα της Ινδίας και σε αυτή ζουν 2.000 άνθρωποι από 40 χώρες. Άνθρωποι με πνευματικές αναζητήσεις που προτίμησαν να πάνε και να εργαστούν εκεί σε διάφορα project, με στόχο «να φέρουν το ανθρώπινο είδος σε ένα επόμενο στάδιο, το οποίο ακόμη δε γνωρίζουν», όπως μας είπε ένας Ινδός Αουροβίλιανός. Η ζωή στην Αουροβίλ βασίζεται στην ανταλλαγή υπηρεσιών, κάτι που καταργεί εν μέρει την ανάγκη του χρήματος. Οι εργαζόμενοι στα διάφορα ερευνητικά, εκπαιδευτικά, οικολογικά ή πολιτιστικά προγράμματα πληρώνονται με ένα συμβολικό ποσό των 80 ευρώ. Όμως, δε χρειάζονται χρήματα για το γιατρό, το νοσοκομείο, το σχολείο ή το θέατρο. Ακόμα και στο σουπερ μάρκετ δίνουν ένα συμβολικό ποσό κάθε μήνα και ο καθένας παίρνει ό,τι θέλει. «Διαλέγω όμως ό,τι πραγματικά χρειάζεται», μας λέει η Ντονατέλα, μια Ιταλίδα που ζει εκεί, «για να μη στερήσω κάτι από τον επόμενο». Όμορφο ακούγεται και προπάντων ενδιαφέρον ως κοινωνικό πείραμα. Όσοι συναντήσαμε έδειχναν ευτυχημένοι με την επιλογή τους. Για να σε δεχτούν στην Αουροβίλ ως μόνιμο κάτοικο, πρέπει να περάσει ένας χρόνος δοκιμαστικής παραμονής. Σε λίγο καιρό αναμένεται ο πρώτος Έλληνας Αουροβίλιανός. Αν θέλετε να μάθετε περισσότερα για την πόλη και πιθανόν να ζήσετε μία ημέρα εκεί, κάντε κλικ στο www.auroville.org

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ DISCOVERY

Ένδειξη χιλιόμετρα: 88.679
Χλμ. ταξιδιού: 79.679 χλμ. διαδρομής: 3.603
Ανεφοδιασμοί: 12 λίτρα ντίζελ: 501 λίτρα/100 χλμ.: 13,9

Παρατηρήσεις: Στη νότια Ινδία παρατηρήσαμε διαρροή βαμβολίνης από το πίσω διαφορικό, η οποία προερχόταν από την μπροστινή τσιμούχα. Στο Κανιακουμάρι αηλόξαμε τη βαμβολίνη (87.881 χλμ.), η οποία είχε διαβρωθεί εμφανώς - προφανώς έμπασε υγρασία το διαφορικό. «Η διαρροή είναι πρωτοφανής» μας είπε ο Σπύρος Κοητσιδάρης από τη Roverland Γκαμπλέτας στην Αθήνα. Κατά τα άλλα, εμπλοκή παρουσίασε το χειρόφρενο στο Τσενάι, αλλά τώρα, στη Μαλαισία, λειτουργεί μια χαρά. Επιτέλους αηλόξαμε φίλτρο πετρελαίου. Το προηγούμενο μας έφερε από την Αθήνα στο νοτιότερο άκρο της Ινδίας - 21.000 χλμ. είναι αυτά. Αυτόν το μήνα πάσαμε για πρώτη φορά λάστιχο, και μάλιστα δύο από καρφία την ίδια ημέρα στο Μαντουράι. Δε βάλσαμε τα εφεδρικά BF Goodrich, αλλά επισκευάσαμε τα παλιά (που είναι σαν καινούργια ύστερα από 22.000 χλμ.) με το κιτ του Νίκου Σπέγγου. Το θετικότερο από όλα; Έπειτα από δύομισι μήνες και 9.000 χλμ. στην Ινδία, το Discovery είναι αγρατζούνιστο. Μόνο το πλαστικό του πίσω αριστερού φτερού την πλήρωσε ύστερα από επαφή με τοπικό λευφορείο. Αγρατζούνιστος και ο οδηγός, παρά τα νεύρα του υπογράφοντος...

